Er zijn maar twee dagen in het jaar
waarop men helemaal niets kan doen.

De ene is gisteren en de andere is morgen.

Dit betekent dat vandaag de juiste dag is
om te geloven, lief te hebben en te leven.

Dalai Lama

Foto omslag: Ronald Dijkstra - Robbenoordbos oktober 2020

Inhoud

Voorwoord 3
Meditatie 5
Van de Pastor 7
Gedachteniszondag 22 november 11
In Memoriam 11
Vervoer naar de kerk 12
Maarten Luther 500 jaar geleden 13
Van de Diaconie 14
'Langs 's Heren wegen' 17
We gedenken 20
Planten uit de Bijbel 21
Van de Kerkrentmeesters 22
Verjaardagen 22
Kerkdiensten 23
Krachtbron 24

Contact
38e jaargang nummer 5
31 oktober 2020

Voorwoord

Geborgen in het licht.
Eens per jaar herdenken wij in de kerk wie we verloren hebben, de mensen, die gestorven zijn in het afgelopen jaar. We noemen hun naam, omdat wij niet willen vergeten wie zij voor ons waren. En bij het noemen van iedere naam zien wij telkens iemand voor ons, iemand die in gedachten nog zo dicht bij ons is.

Geborgen in het licht

Zei iemand 'thuis' dacht ik aan jou:
een sfeer, een leven in jouw naam
verborgen als een open raam
dat licht doorlaat als frisse lucht
voor wie het opent met een zucht.
Zei iemand 'thuis' dacht ik aan jou.

Zei iemand 'leeg' zag ik je gaan;
jij stierf een leegte in het rond,
nam mij de woorden uit de mond
om te vertellen van vandaag.
'Hoe gaat het' blijkt geen echte vraag.
Zei iemand 'leeg' zag ik je gaan.

Zegt iemand 'God' raakt het aan jou
want aan het einde van de nacht
heeft Hij jouw leven opgewacht,
het toen voltooid als een gedicht
en jou geborgen in het licht.
Zegt iemand 'God' raakt het aan jou.

Er is een trouw die ons bewaart
en zich in liefde openbaart.
Zegt iemand 'thuis' denk ik aan jou.

Dichter onbekend

Matthijs Beverloo

Kopij voor de volgende uitgave graag inleveren t/m donderdag 3 december 2020 >>> jangorter58@gmail.com

Redactie: Ronald Dijkstra, Hein van Dokkum, Jan en Coby Gorter

Meditatie

Meditatie bij Mattheüs 24

Rede over de laatste dingen
Een donkere en duistere tekst. Vaak gelezen op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Toch is het een troostrijke tekst. Want de ervaring dat het leven donker kan zijn, is al even universeel als de beelden die worden gebruikt. Als dat wat je het allerliefst is door je vingers dreigt heen te glippen. Uit alle macht probeer je vast te houden, maar het lijkt wel zand. Hoe harder je knijpt, hoe meer je verliest.
Dan is het donker.
Of als je niet meer weet hoe het verder moet. Met je werk of met je man of je vrouw. Met je kind misschien wel. Als je plotseling wordt geconfronteerd met grote vragen.

Of als het leven je beschadigd heeft en de herinnering maar niet wil verdwijnen. Dan kan het donker zijn. Juist in deze dagen, als wij de doden gedenken. Als je die ene bent kwijtgeraakt en het leven nooit meer zal worden wat het was. Dan is het net of de zon geen licht meer geeft, en de maan niet meer schijnt. Juist in de donkere hoeken van het leven klinken vandaag de woorden van Jezus. Ze kennen jou in je angst, je vragen, je verdriet. En misschien wel net zo belangrijk: ze geven er woorden aan. Oorlog in mijn eigen leven, de aarde die beeft onder mijn voeten. Maar ze beloven ook een nieuw begin.

Als de takken uitlopen en in blad schieten, weet dan dat de zomer in aantocht is.
Lieve mensen, niets menselijks is ons vreemd. Zoals eens die eerste christenen, zo zoeken ook wij houvast. Als je de tekenen van onze Corona tijd om je heen ziet. Als zich boven je eigen leven zwarte wolken samenpakken. Een ziekte die jou of een geliefd iemand treft. Een ongeluk dat zomaar jonge mensen wegmaait uit het leven. En ook door wat mensen elkaar aandoen, in wreedheid, onrecht en onderdrukking.

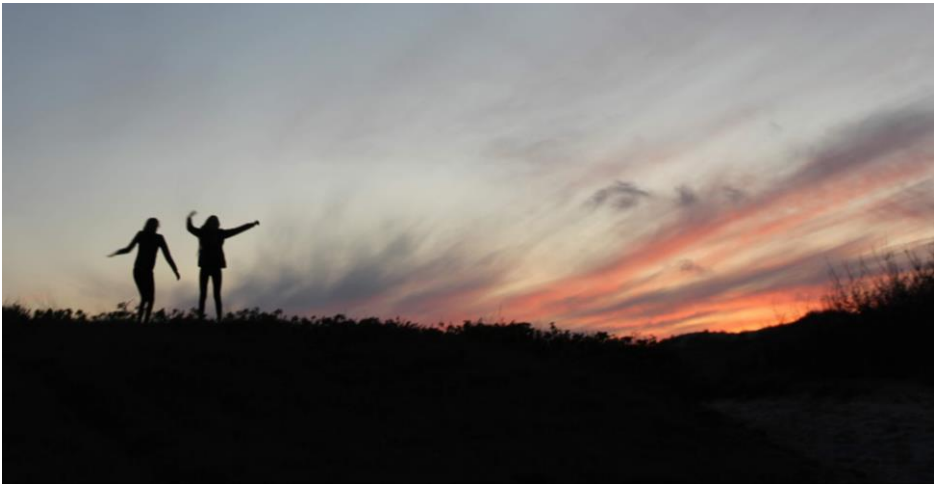

Vertrouwen, geloof, moet worden gezocht, bevochten, dwars door al die hoekigheid heen. Weten van de Eeuwige die jou in liefde nabij is, maakt je ook gevoelig voor zoveel wat met die liefde in strijd is. Dan kan het zijn dat eruit gegooid moet worden wat er diep in jou leeft aan rouw, boosheid, verontwaardiging, omdat het je niet onberoerd laat wat er gebeurt. Stop dat niet weg, verdring dat niet, want het zal zich op een ander, onverwacht moment, weer melden. Omdat het er zit. Onder die vernislaag van wat je wel en niet zou mogen zeggen.
Een weduwnaar zei ooit tegen mij: 'neem mij mijn verdriet niet af, want het is de brug die mij met mijn lieve vrouw verbindt.' Voor mij is daarom ook deze rede over de laatste dingen vooral een getuigenis van geloof. Van vertrouwen. *Ik zal er zijn*, de liefste naam van God. Je *bent* geborgen, jouw naam *staat* geschreven in zijn hand.
Geborgen in tijd en eeuwigheid. Hetzij wij leven, hetzij wij sterven, wij zijn van de Heer. Misschien komt het daar in essentie vandaag dan ook op neer. Verdrietig als we zijn om wat we verloren, of gelukkig

om wat ons ten deel valt. Bang voor de tekenen van de tijd of juist vol vertrouwen in Gods toekomst. Je bent van de Heer. Hij herinnert uw naam. In het donker van de winter of in de volle glorie van de zomer. Met de gulle lach van het leven om de mond, of met de bittere traan om de dood in de ogen. Je bent van de Heer.

Jezus zegt vanmorgen: deze generatie zal niet voorbijgaan voordat dat gebeurd is. Ik geloof dat we het nog scherper mogen formuleren: Geen enkele generatie zal voorbijgaan zonder dat dit wonder van geloof gebeurt. Steeds weer opnieuw. Hetzij wij leven, hetzij wij sterven, wij zijn van de Heer. Laat niets u bezorgd maken: wees niet bevreesd.

Hij, de Eeuwige, was, Hij is, Hij zal er zijn.

Pastor Gert

Protestantse Gemeente
Andijk - Wervershoof

Van de Pastor

Beste mensen,

Sinds september ontmoeten wij elkaar in een wat kleinere samenstelling in De Kapel. Helaas – midden in de 2e Coronagolf – nog steeds zonder koffie, gesprekskringen, filmavonden, markten, … Maar de diensten, steeds weer op een andere manier ingevuld, geven toch ook meer inspiratie dan ik had gedacht. Wij hebben Vlogs gemaakt, en zullen er zo af en toe weer een op de site zetten. Omdat daar vraag naar is en omdat wij het leuk vinden. Wij bellen. Soms komt er een kaart binnen of een brief. Wij zien u op woensdagochtend tussen 10.00 en 12.00 uur. De stoelen staan al weken lang op gepaste afstand. We zijn hier heel precies in. En het ziet er naar uit dat wij dat nog lange tijd moeten zijn. Het idee dat het allemaal wel snel voorbij zal gaan hebben we inmiddels laten varen.

Wij proberen met zoveel mogelijk van u contact te (onder)houden. Mocht u zelf behoefte hebben aan een gesprek: aarzelt u niet om te bellen. Telefoonnummers van ouderling en pastores vindt u op de site en in Contact. In geval van nood is bezoek mogelijk.

Om met meer gemeenteleden – niet iedereen durft het aan om de diensten te bezoeken – te kunnen vieren heeft de kerkenraad besloten om met De Kapel aan te sluiten bij Kerkdienstgemist.nl. De diensten worden dan live gestreamd. Er is echter wel een voorwaarde aan verbonden: wij zoeken minimaal vier gemeenteleden die bereid zijn om de camera te bedienen. Dat is een eenvoudige klus, maar dat willen en kunnen wij niet van de koster en van de dienstdoende kerkenraadsleden verlangen. Daarom:

Wij vragen vrijwilligers om (maximaal) 1x per maand de diensten op te nemen.

Dat kan heel veel betekenen voor – met name – de oudere gemeenteleden die nu die dienst niet kunnen (of durven) te bezoeken. Ook na Corona is het een mooi medium voor degenen die de diensten niet kunnen bijwonen.

Het 3e 'Kruiswoord' van Jezus luidt: Vrouw, zie uw zoon' en 'zoon, zie uw moeder'. *Vrouw*, zegt Hij. Dat wil zeggen: uw taak als moeder is voorbij. Aan de ene kant wordt de navelstreng doorgesneden: *Ik ben niet uw zoon, uw zoon is de discipel*. Tegelijk is er een intense zorg. Zoals Jezus zei tegen Maria van Magdala, drie dagen later, zo zegt Hij het hier tegen zijn moeder: *'Hou me niet vast'.* Tegelijkertijd vertrouwt Hij haar toe aan Johannes. In de zorg van Johannes is ze veilig, dat weet Hij. Maria is hier precies zo als wij. Ze moet leren loslaten bij het ouder worden. Maar ze kan dat alleen als ze weet dat ze door liefde wordt gedragen. Er is opeens de opeenvolging van generaties. Vrouw, zie uw zoon. Het zijn uw zonen en dochters die de fakkel doorgeven. Dat mogen we ruim zien, denk ik. De kerk, als een familie. Een familie die je ter harte gaat. In de kerk gaat het om de zorg voor de ander. Als wij niet de verantwoordelijkheid voor onze kerk, onze gemeente, nemen, is er straks geen gemeente meer. Remmelt Meijer heeft over dit onderwerp een mooi boek(je) geschreven: 'Herkerken', De toekomst van geloofsgemeenschappen. In Trouw van 10 oktober 2020 stond er een helder artikel over zijn gedachten in dit boek.
Meijer zegt dat zijn ideaal is 'dat gemeenteleden, betrokkenen, oplopers, dorpsgenoten elkaar als familie zien. (…) 'En alles is met eten'. Altijd moeten we inzetten op gemeenschap, op relaties tussen mensen en met de buurt. Aandacht is wat mensen nodig hebben. Zorgen voor elkaar. Je luistert en mensen gaan tien kilo lichter naar huis. Het maakt niet uit of je binnen- of buitenkerkelijk bent. Ik zie je, daar gaat het om.
Mensen zijn mensen. Ze hebben niet geleerd te denken vanuit de gemeenschap. Het is niet te voorspellen hoe het gaat lopen en of het gaat lopen, maar we moeten het wél proberen. God is terug te vinden op het grondvlak van de menselijke maat. Liefde, daar draait het om, de kerk als oefenplaats voor liefde, dat is de essentie.'

Een mooi en belangrijk thema om als gemeente mee aan de slag te gaan. En wellicht wel de enige manier om als gemeente te overleven.

Daarvoor is denkkracht en daadkracht nodig. En nuchterheid: wat willen en wat kunnen we, met de mensen die er nu zijn. Wat is nodig? Misschien ook samenwerken of fuseren met een andere gemeente, om De Kapel als vierplek te kunnen behouden.
President Kennedy, die vermoord is, vind ik alleen al de moeite waard om te gedenken om dat ene woord wat hij gesproken heeft in zijn inaugurele rede, waar hij tegen de jonge generatie zei: "Vraag niet wat het land voor jou kan doen, maar vraag wat jij kan doen voor het land." Dat zou ik ook hier door willen geven, vraag niet wat de kerk kan doen voor jou, maar vraag je af wat jij kan doen voor de kerk.

Gert Scholten, pastor

Inloopochtend en afspraken

Velen hebben het begrepen:
u bent welkom. Tot mijn plezier merk ik dat u binnenkomt wandelen, elkaar spreekt en ook komt met concrete vragen. Fijn. U mag mij ook bellen of mailen als u een bezoek op prijs stelt. Woensdag van 10.00 tot 12.00 uur.

Pastor Gert

Gedachteniszondag 22 november

Voor deze dienst willen wij graag dat u zich aanmeldt.
Telefoon: Jan Gorter 0228-592957
E-Mail: jangorter58@gmail.com

In Memoriam

In Memoriam Johanna Gesina de Vos-Oudijk

25 augustus 1932 – 7 september 2020

Johanna Gesina de Vos-Oudijk is op 7 september jl. op 88 jarige leeftijd overleden.
Bij de meeste van U bekend als Annie. Annie was op haar best als ze, met welgekozen woorden en met openheid in haar verhalen en in haar gedichten, over haar leven schreef. De dankdienst voor haar leven stond in het teken van 1 Korintiërs 13 *'De liefde'*. Op haar rouwkaart stond *'De liefde is geduldig en vol goedheid'*. Want in het leven van Annie stond de liefde centraal. Ze was veelzijdig: geliefd door haar familie en omgeving, haar zorgzaamheid, haar positieve instelling, haar enthousiasme en creativiteit. Ze was iemand met een vrije geest. In alles wat Annie deed en schreef was de echo te herkennen van haar geloof. Haar leven was doordrongen van een intieme omgang met haar God, haar Vader in de hemel. Annie wist in haar hart dat de dood geen einde is, maar slechts een nieuw begin. Vol vertrouwen dat liefde

voor eeuwig is en blijft verbinden nu en strak. Zoals de laatste woorden van een gedicht door Annie geschreven*:*

"Loop met je gezicht in de zon, dan valt de schaduw achter je. Loslaten is achteromkijken zonder spijt".

Lieve Annie, we wensen je een goede reis en een behouden aankomst…

Nicoline Letteboer

In De Kapel hebben we Annie de Vos herdacht in de dienst van zondag 13 september, door te luisteren naar lied 23c vers 1 en 5: 'Mijn God, mijn herder zorgt voor mij.'

Vervoer naar de kerk

Er zijn mensen die, vanwege uiteenlopende redenen niet zelfstandig naar de kerk kunnen komen. Voor hen is er de mogelijkheid om van en naar de kerk gebracht te worden. Mensen die hiervan gebruik willen maken en degenen die zich aanbieden om het vervoer op zich te nemen, kunnen zich wenden tot de coördinator van het kerkvervoer:

Anne van Zanten tel: 591201

Parkeren is zondag mogelijk op de parkeerplaats van Pop Vriend.

Maarten Luther 500 jaar geleden

Maarten Luther gaf het volgende advies aan voorgangers toen de pest uitbrak in Wittenberg in 1527.

'Ik zal God bidden dat Hij ons genadig wil bewaren en beschermen. Vervolgens zal ik ontsmetten, de lucht helpen zuiveren, medicijnen toedienen en die ook zelf nemen. Ik zal plaatsen en personen mijden wanneer mijn aanwezigheid niet noodzakelijk is, om te voorkomen dat ik besmet raak en dan door mijn onachtzaamheid ook anderen besmet, met mogelijk hun dood tot gevolg. Als God mij tot zich wil nemen, dan weet Hij mij te vinden. Tot die tijd zal ik doen wat Hij van mij verwacht en ik zal niet verantwoordelijk zijn voor mijn eigen dood of de dood van anderen. Maar als mijn naaste mij nodig heeft, dan zal ik hem niet mijden maar vrijmoedig naar hem toegaan. Zó is een Godvrezend geloof: het is niet onbezonnen en roekeloos, en het stelt God niet op de proef.'

Gert Scholten, pastor

Van de Diaconie

Collectes Diaconie

6 september	€ 21,-
13 september	€ 18,-
20 september	€ 18,-
27 september	€ 12,50
4 oktober	€ 21,50
11 oktober	€ 13,10
18 oktober	€ 59,40 Kerk in actie o.v.v. Zusters in Rwanda

Kerk in Actie - Collecte 29 november
Scholen in Oekraïne. Veel weeskinderen en kinderen met gedragsproblemen in Oekraïne worden opgevangen in staatsinternaten, die moeite hebben om een echt gezinsvervangend huis te zijn.

Zo ook in het stadje Vynnyky. Het personeel van het staatsinternaat voor basis- en middelbaar onderwijs in Vynnyky had moeite met de minimale voorzieningen voor de kinderen: het eten was ongezond, de medische zorg was slecht, het personeel was onverschillig ten

opzichte van de kinderen. Directrice Liliya Svystovych richtte daarom de School of our Dream Vynnyky op om deze kinderen betere kansen te geven. Deze school zet zich in om het speciaal onderwijs in internaten positief te veranderen. Ze trainen personeelsleden hoe ze een goede, liefdevolle relatie kunnen opbouwen met de kinderen, hun ouders, voogden of verzorgers. Het personeel leert om te gaan met de sociale problemen en gedragsproblemen. Er is een uitwisseling met een school in Polen, die zich hier ook voor inzet. Daarnaast wordt het gebouw opgeknapt tot een veilige, schone en vrolijke leefomgeving voor kinderen. U kunt dit werk steunen door uw bijdrage over te maken op rekening NL89 ABNA 0457 457 457 t.n.v. Kerk in Actie te Utrecht, o.v.v. het projectnummer 'W 014627'
Hartelijk dank!

Kerk in Actie - Collecte 6 december
Ieder kind heeft recht op genoeg eten om gezond te blijven, op onderwijs om iets van het leven te kunnen maken en op een liefdevolle opvoeding. Helaas zijn er wereldwijd miljoenen kinderen die in een onveilige situatie leven.

Kerk in Actie wil er voor deze kinderen zijn en kinderen in Nederland daarbij betrekken. Dat doen we met Kids in Actie. Bij Kids in Actie speelt Rainbow, de duif, een centrale rol. Rainbow vliegt de wereld over en komt terug met verhalen van kinderen ver weg. Bij deze

verhalen ontwikkelt Kerk in Actie creatieve ideeën en materialen voor plaatselijke kerken om kinderen te betrekken bij diaconaat. Collecteer mee om kinderen al op jonge leeftijd enthousiast te maken voor (wereld)diaconaat.

Hulpverlening Westfriese Kerken

Stichting HWK Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken

Crisis?

Is het even crisis… in je financiën? in je relatie? in je koelkast? **HWK helpt je eruit!** We doen dat… professioneel, persoonlijk, voor iedereen, anoniem, kosteloos en zonder wachttijden.
Bel met 0229-271684 of mail: hwk.hulpverlening@live.nl
Als je belt krijg je of een hulpverlener aan de lijn, of een antwoordapparaat. Spreek je boodschap in en je wordt binnen 24 uur teruggebeld. HWK – is een gezamenlijk initiatief van alle Westfriese diaconieën en PCI's.
Zie ook: www.hulpverleningwestfriesekerken.nl

‘Langs ’s Heren wegen’

Tegenwoordig ligt het vroegere eiland Schokland als een door beplanting omzoomde lichte glooiing in het landschap van de NOP. Mét zijn omgeving staat Schokland symbool voor de geschiedenis van Nederland en het leven van mensen op de grens van water en land. Daarom is door UNESCO in 1995 het gebied van ruim 1300 hectare als eerste Nederlands monument op de Werelderfgoedlijst geplaatst. Maar niet alleen om die redenen is het een interessante plek; ook omdat het een toonbeeld is van de scherpe scheiding tussen bevolkingsgroepen in vroeger tijden.
Vanaf zo’n 1100 jaar na Chr. zijn in de omgeving van wat nu Emmeloord heet primitieve boerengemeenschappen te vinden die de drassige veengrond in een waterrijk landschap ontworstelen aan de wildernis. Stroken land worden ontwaterd en omringd met dijkjes. Maar ontwatering zorgt er ook voor dat het veen vergaat en telkens verder inklinkt. Een andere vijand is de oprukkende Zuiderzee die met elke stormvloed grote stukken veen wegslaat tot alleen de hogere delen van het gebied overblijven.

De Enserkerk (1834) op de Middelbuurt

In 1450 is er sprake van een schiereiland in het water met de dorpjes Emmeloord en Ens, Emmeloord is katholiek en Ens dat met de reformatie is meegegaan is protestants geworden. In de eeuwen die volgen leveren de eilanders een onafgebroken en vrijwel hopeloze strijd tegen het water. Ondanks de aanleg van dijken, steenglooiingen en imposante paalschermen gaan voortdurend stukken land verloren. De landbouw wordt noodgedwongen verruild voor veeteelt en wanneer dat niet langer mogelijk is, voor de visserij.

De bewoners trekken zich ten slotte terug op enkele kunstmatig opgeworpen terpen, onderling verbonden door loopplanken. In het noorden op een woonterp het katholieke Emmeloord en in het zuiden het protestante Ens op de woonterpen Middelbuurt en De Zuidert. Ondanks alle menselijk verweer wordt het eiland steeds kleiner. In de 19de eeuw is Schokland nog maar een smal strookje drassig land met een lengte van nog geen vijf kilometers en een gemiddelde breedte van 235 meter. De veruit in de minderheid verkerende protestanten hadden het al sinds de reformatie niet zo erg op hun katholieke mede-eilandbewoners. Door de katholieke getalsmatige meerderheid van zo’n driekwart en gesteund door wereldlijke en kerkelijke gezaghebbers probeerden de laatsten de gang van zaken naar hun hand te zetten. Van hen kon niet verwacht worden dat zij het nieuwe geloof actief zouden bevorderen. Protestanten verboden - als tegenreactie - hun kinderen bij katholieke families te werken of in te wonen. Gemengde huwelijken, 'gespikkelde huwelijken' genoemd,

konden over en weer rekenen op weinig enthousiasme. Ook de verhouding tussen bedienaren van de verschillende religies was vijandig en koel. Beide geloofsgemeenschappen spraken ieder een eigen dialect.

Rond 1800 werd Schokland omschreven als 'een door palenrijen in de bodem der Zuiderzee vastgepend stukje grond'. Het hele eiland was toen omringd door een zeewering van houten palen. In 1806 werden de twee delen van het eiland een bestuurlijk geheel onder de naam Schokland. Op 4 en 5 februari 1825 kreeg het eiland te maken met een stormvloed die voor de uiteindelijke genadeklap zorgde. Veel huizen weggespoeld en nog meer beschadigd, Dertien mensen kwamen om. Hele dijkvakken palen spoelden weg. De vissersvloot idem dito. De katholieke kerk en de hervormde kerk raakten beide zwaar beschadigd en waren rijp voor de sloop. Pas na de grote stormramp kwam het tot een toenadering tussen de pastoor en de predikant. Sindsdien werd samengewerkt bij herstel van stormschades en de bestrijding van de armoede. Voor beide kerkgenootschappen kwamen er nieuwe gebouwen.
In 1859 werd het voormalige eiland Schokland op bevel van koning Willem III ontruimd. Het was de koning en de regering genoeg. De zee sloeg doorlopend stukken van het eiland weg en instandhouding leek onbegonnen werk. Daarnaast was de armoede op het eiland zo groot dat de bewoners met landelijke geldinzamelingen haast permanent ondersteund moesten worden; een uitzichtloos bestaan. De ontruiming van het eiland was onafwendbaar, dit zagen ook de Schokkers in. De pastoor en de dominee behoorden tot de laatsten die Schokland in 1859 verlieten.

Van het verleden is nog veel op het voormalige drooggevallen eiland te zien. Er zijn wandelingetjes van 5,5 en 7,6 km over het eiland mogelijk. De haven van Emmeloord ligt op het droge op u te wachten. Maar het meest opvallende is wel de door een palenscherm beveiligde Middelbuurt, met museum Schokland, dat is ondergebracht in een complex van nieuwbouw Schokkerhuisjes. Op de Middelbuurt staat ook de enige overbleven kerk, de Enser Kerk uit 1834. Al wandelend over het ‘eiland op het droge’ krijgt u aan de hand van infopanelen en monumenten de indringende eilandgeschiedenis mee; een bezoek aan het museum maakt dit compleet.

Wiebe de Bruin

We gedenken

Carl Jacob Smeenk
overleden op 29 december 2019
op de leeftijd van 97 jaar

Annie de Vos-Oudijk
overleden op 7 september 2020
op de leeftijd van 88 jaar

Gedenkdag

Jou missend
gedenk ik jou.

Jou missend
vier ik je naam
op deze gedenkdag.

Jou missend
noem ik je naam,
jou noemen
geeft mij lucht.

Jou gedenkend
dank ik je
om wie je was;
om wie je nog bent.

Jou dankend,
jou gedenkend,
jou vierend,
jou missend,
zoek ik mijn weg
verder.

Marinus van den Berg

Planten uit de Bijbel

Al in 2100 voor Christus werd onder de Sumerische heerser Urnammu, prei in de tuinen van Ur geteeld. Contacten tussen Sumerië / Babylonië hadden voor gevolg dat ook Egypte prei leerde kennen. Getuigen hiervan: de afbeeldingen van prei en vergelijkbare groenten als ui en knoflook, in graftombes. Dankzij het vruchtbare slib dat tijdens de overstromingen van de Nijl werd afgezet, konden de Egyptenaren een grote variëteit aan groenten en fruit telen. Knoflook en ui werden het meest gebruikt in de antieke Egyptische keuken. Ze werden klaargemaakt met bonen, kikkererwten en linzen, groene groenten, zoals kool, komkommer, sla, prei, erwten en radijs.

Numeri 11 vers 5 t/m 8
'We verlangen terug naar de vis die we in Egypte volop te eten hadden, naar de komkommers en watermeloenen, de prei, uien en knoflook. We drogen uit, we zien nooit iets anders dan dat manna.' Het manna leek op korianderzaad maar had de kleur van balsemhars. Ze verzamelden het overal in de omtrek, maalden het met een handmolen of stampten het fijn in een vijzel, kookten het in een pot en maakten er koeken van. Die smaakten alsof ze in olie gebakken waren.

Van de Kerkrentmeesters

Collectes

6 september	€ 21,-
13 september	€ 18,-
20 september	€ 18,-
27 september	€ 12,50
4 oktober	€ 21,50
11 oktober	€ 13,10
18 oktober	*Zie Diaconie*

Verjaardagen

16 november	Dhr. P. H. Vriend Molenweg 45 1619 EV ANDIJK	geb. 1943
23 november	Mevr. A. Dekker–v.d. Blonk Knokkel 10 1619 AW ANDIJK	geb. 1948
27 november	Mevr. S.I. Bentschap–Knook Harmanszplantsoen 11 1963 KA WERVERSHOOF	geb. 1940
4 december	Mevr. G. Venekamp–Klopper Molenweg 46 1619 EV ANDIJK	geb. 1932
9 december	Dhr. H. Groothedde Prosepinestraat 10 1619 VN ANDIJK	geb. 1944

Kerkdiensten

Alle diensten beginnen om 10:00 uur

Zondag 1 november	Voorganger:	Ds. Marijke Kraak uit Opperdoes
	Organist:	Dhr. Wim Broer
Zondag 8 november	Voorganger:	Dhr. Koob Fredriks uit Zwolle
	Organist:	Mevr. Christine Janssen
Zondag 15 november	Voorganger:	Pastor Ton Heijboer uit Hoorn
	Organist:	Dhr. Andrew Orme
Zondag 22 november	Voorganger:	Pastor Gert Scholten
Gedachteniszondag	Organist:	Dhr. Andrew Orme
	Harpiste:	Mevr. Regina Ederveen
Zondag 29 november	Voorganger:	Pastor Gert Scholten
	Organist:	Dhr. Andrew Orme
Zondag 6 december	Voorganger:	Pastor Louise Kooiman uit Enkhuizen
	Organist:	Dhr. Wim Broer
Zondag 13 december	Voorganger:	Dhr. Koob Fredriks uit Zwolle
	Organist:	Mevr. Cilia Koenis-Gerdes
Zondag 20 december	Voorganger:	Dhr. Kees van Lenten uit Oudendijk
	Organist:	Dhr. Heije Wubs
Zondag 25 december	Voorganger:	Pastor Gert Scholten
	Organist:	Dhr. Andrew Orme
Zondag 27 december	Voorganger:	
	Organist:	Dhr. Andrew Orme

Krachtbron

“En, wat hebben jullie beleefd?” vroegen vijf Afrikaanse vrouwen aan hun man.
De mannen waren voor het eerst in de grote stad geweest en ze hadden hun ogen uitgekeken. “Hebben jullie dat wonder gezien waar iedereen over spreekt: het wonder dat ‘elektriciteit’ wordt genoemd?”
“Nou en of!” spraken ze in koor.
“Vertel ons erover!” smeekten de vrouwen. “Wat is elektriciteit?”

o De eerste zei: “Ik zag ontelbaar veel lichten. Hoe die konden branden? Door de elektriciteit. Elektriciteit is: licht!”.

o “Nee”, zei de tweede man. “Nee, ik zag een ketel water op een plaat. En wat denk je: dat water werd zomaar warm! Toen ik vroeg hoe dat kon, zeiden ze: Dat komt door de elektriciteit. Ik weet dus wat elektriciteit is: het is warmte!”

o “Ben je wijs!” zei de derde man. “Ik was in een koelcel. En in die koelcel was het me toch koud! Toen ik vroeg hoe dat kon, zeiden ze: Door de elektriciteit. Toen wist ik wat elektriciteit is: kou!”

o “Helemaal niet”, zei de vierde man. “Ik zag een hefboom die een olifant kon optillen. Dankzij elektriciteit. Dus elektriciteit is: kracht!”

o “Geen sprake van”, zei de vijfde man. “Ik zag een vrouw die een koperen draad aanraakte. Op die draad stond elektriciteit. Op slag was ze overleden. Elektriciteit is: de dood!”

Het scheelde niet veel of de vijf mannen waren elkaar in de haren gevlogen: ze beschuldigden elkaar van leugens en bedrog. De een na de ander was ervan overtuigd dat juist hij wist wat elektriciteit was. Verbaasd keken de vrouwen van de vijf mannen elkaar aan. Teleurgesteld zeiden ze: “Nu weten we nog niet wat elektriciteit betekent…. We weten alleen dat er ruzie van komt.”

Ik moet nogal eens aan dit bekende verhaal denken zodra het gaat over geloof. Veel discussies over de betekenis van geloof ontstaan door een verschil in beleving. Voor de een is geloven een bron van vreugde. Voor de ander vooral een bron van wijsheid. Voor een derde is het geloof vooral een reden om zich in te spannen voor sociale gerechtigheid. Voor een vierde is geloof een inspiratiebron voor mystieke bespiegelingen. En voor een vijfde is geloven bij uitstek een bron van vrede: bij alles wat onzeker is, mag je erop vertrouwen dat ons leven in hogerhanden is.
Wij moesten maar niet gaan bekvechten over de vraag welke ‘beleving’ de enige echte, de ware is. Ik denk dat al die belevingen samen het grote mozaïek vormen van Gods volmaakte werkelijkheid. Geloven in God en in Christus betekent, hoe dan ook, een bijzondere krachtbron in ons leven. Geestelijke elektriciteit! De een doet er dit mee, de ander weer iets anders.

Tekst: André F. Troost

Matthijs Beverloo

Vlogs

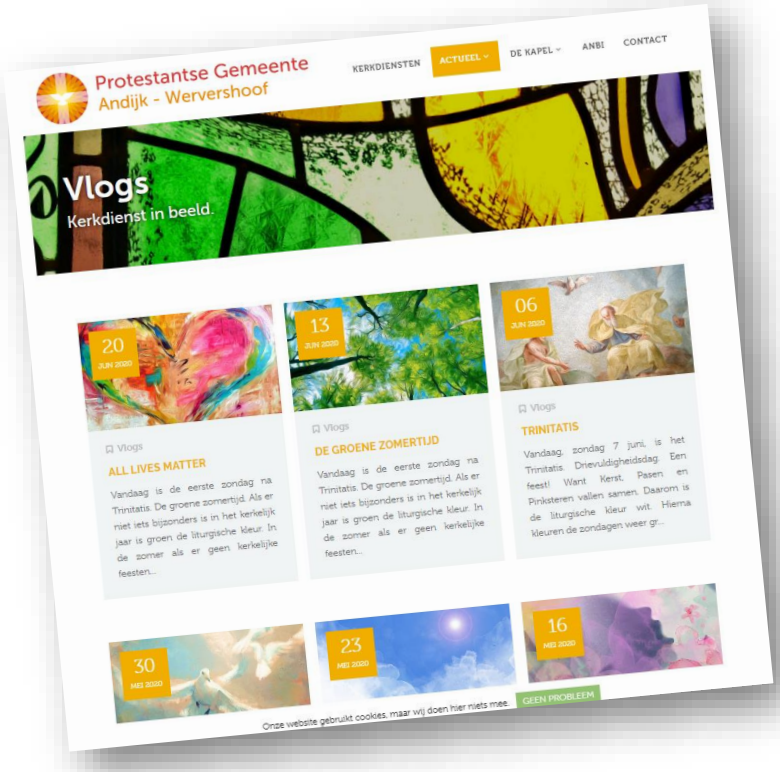

Meedoen met een vlog?

Als u het leuk vindt om een keer mee te werken aan een vlog: doen! Misschien heeft u een leuk idee? Een hele andere invulling, teksten, gedichten, muzieksuggesties? Geeft u zich op bij Andrew Orme, Jan Gorter of Pastor Gert Scholten.
Ook vinden wij het leuk om reacties te ontvangen op de vlogs die wij inmiddels hebben gemaakt.

Kerkelijke adressen Protestantse Gemeente

Andijk-Wervershoof

Postadres:
Middenweg 48,1619 BN Andijk, tel: 0228-59778

Pastor Drs. Gert Scholten
Tel: 06-53752627
E-mail: pastor@pg-andijkwervershoof.nl

Ouderenpastoraat Ds. Nicoline Letteboer
Tel: 0612812884
E-mail: ouderenpastoraat@pg-andijkwervershoof.nl

Kerkenraad

Voorzitter Dhr. Hans Hoogervorst
Tel: 06-13626972
E-mail: voorzitter@pg-andijkwervershoof.nl

Scriba Mevr. Lienstra Anini
Tel: 06-84561896
E-mail: scriba@pg-andijkwervershoof.nl

Ouderling Dhr. Jan Gorter
Tel: 0228-592957
E-mail: ouderl.@pg-andijkwervershoof

Kerkrentmeesters Dhr. Matthijs Beverloo
Tel: 06-55764285
E-mail: kerkrentm.@pg-andijkwervershoof.nl

Dhr. Herman Groothedde
Tel: 0228-592447

Diaken Dhr. Gertjan Kooiman
Tel:0228-593792
E-mail: diaken@pg-andijkwervershoof.nl

Administratie

Diaconie
Mevr. Itadoor van der Wal
Tel: 0228-721808
E-mail: diaconie@pg-andijkwervershoof.nl
NL55RABO0368958159

Koster
Dhr. Jan Gorter
Tel: 0228-592957
E-mail: koster@pg-andijkwervershoof.nl

Redactie
Dhr. Jan Gorter
Dhr. Hein van Dokkum
Dhr. Ronald Dijkstra
E-mail: jangorter58@gmail.com

Algemene bezorging
Fam. de Greeuw
Tel: 0228-591965

Rabobank
NL14RABO0302407294
Prot. Gem. Andijk-Wervershoof